

МОЛОДАЯ КОМУНАРКА

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI.
№ 65 (572)

Неділя, 27 травня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Резерви — під променем „прожектора“

ПЕРШИМИ на заводі закінчили «комсомольського прожектора» створили в інструментальному цеху. Вийшли у нього ватажок комсомольців — інструментальник Анатолій Провада й такі енергійні хлопці, як Євген Льюшкін, Володимир Самотуга, Володимир Чорний, — всього вісім чоловік.

З важливої справи розпочав новостворений загін свої перші кроки. В стінну газету «Комсомольське слово» юнаки написали кореспонденцію «Про так звану „ліву“ продукцію». Надзвичайно важливе питання порушили комсомольці, вимагаючи, щоб усі цехи працювали лише на виконання планових замовлень.

Завод наш буде може приміщення інструментального цеху. І тут значив своє місце загін «прожектора» — комсомольці обладнали цех за всіма правилами виробничої естетики.

М. ДРОЩЕНКО,
секретар комітету комсомолу Олександрійського електромеханічного заводу.

Рішення з'їзду комсомольського — наша бойова програма!

Обов'язком кожного комсомольського працівника і активіста є глибоке знання матеріалів ХХІІ з'їзду партії, Програми КПРС і особиста участь у роз'ясненні цих історичних документів. (З резолюції XIV з'їзду ВЛКСМ).

І СЛОВОМ, І ПРИКЛАДОМ

БІЛЬШЕ місяця минуло відтоді, коли в столиці

нашої Батьківщини — Москві закінчили роботу форум радянської молоді. П'ять днів, насичених незабутніми враженнями, назавжди залишаться в пам'яті його учасників, як радісні, хвилюючі дні зустрічей з кращими представниками молоді країни, усього світу. Делегати комсомольського з'їзду повернулися в рідні місця. Вони ще з більшим запалом своєї невгамованої комсомольської юності взялися за роботу, прагнуть словом і особистим прикладом передати, втілити всім комсомольським колективам бойовий дух з'їзду.

Член бригади комуністичної праці управління будівництва Кременчуцької ГЕС Марія Терещенко на другий день після повернення вступила перед комсомольськими активістами ударної будови. Розповідаючи про незабутні враження, вона детально спинилася на питаннях участі молоді в підвищенні продуктивності праці. Тут же розкрила блокнот, переглянула свої записи й зачитала:

«Висока продуктивність праці, правильна її організація, розумне використання благ, які створюються працею мільйонів, — основа основ у будівництві комунізму».

— Я всім серцем сприйняла промову М. С. Хрущова, доповідь секретаря ЦК комсомолу С. Павлова. Буду працювати ще краще, щоб більше зробити для будівництва комунізму, — цими словами закінчила вона виступ. В них — розуміння свого місця,

Тракторист Олексій Кудінов має немалий досвід догляду за посівами. Разом з іншими механізаторами колгоспу імені Леніна (с. Войнівка) Олександрійського району він у цьому році вирощує цукрові буряки за методом Володимира Мельниченка — без затрат ручної праці. Одержати на кожному з 400 гектарів по 250 центнерів коренів — ось рубіж господарів колгоспних ланів.

На знімку (зліва направо): тракторист О. Кудінов та секретар парторганізації радгоспу М. Начос на буряковій плантації.

Піонерський металолом — на заводі

ЦЕ БУЛА незвичайна поїздка для Вови Жебига, Олі Торбенко, Миші Розенберга, Слави Коробкова. Вони супроводили піонерський ешелон з металоломом до Дніпропетровська, на завод імені Карла Лібкнехта.

...Поволі минає в дорозі час. Але ось, нарешті, і Дніпропетровськ. Представників Кіровоградщини зустрічає велика делегация робітників заводу. Піонери оглянули підприємство, зустрілись із сталеварам, які розповіли про свою роботу, подякували учням за зібраний брухт. Кіровоградські школярі познайомились з заводськими комсомольцями, старшими товаришами, бачили багато цікавого.

Чотирьом представникам піонерії Кіровоградщини вручили цінні подарунки (фотоапарати, годинник «Победа»), грамоти, ювілейні значки, фотокартки з видами міста. Потім — цікава екскурсія по місту, а вдень учні дивилися парад, присвячений 40-річчю піонерської організації.

М. КОМПАНИЄЦЬ,
уповноважений по збору металевого ломи на заводі «Червона зірка».

ЗУСТРІЧ з делегатом

Ці розмови ще довго згадуватиме Надія Анаєва, робітниця Знаменського вагонного депо. Повернувшись з XIV з'їзду ВЛКСМ, делегатом якого вона була, дівчина зустрілася з комсомольцями шебеневого заводу та заводу залізобетонних опор, суботницької артілі імені Леніна та казарнянської — імені Чапаєва. Скільки було говорено про трудові будні, плани, мрії найзаповітніші...

— Наша молодь завжди відзначалася ентузіазмом, але в дні роботи з'їзду вона працювала з особливим натхненням, — ділилася своїми думками заступник секретаря комсомольської організації заводу залізобетонних опор Любов Подковаліхіна. — В ті пам'ятні дні Ольга Посидайко, Віра Толчезова, Володимир Яровий та інші, як правило, значно перевиконували змінні завдання.

Про успіхи своїх товаришів говорили також токарь шебеневого заводу Володимир Колісниченко та комсомольський вожак артілі імені Леніна Марія Теслюк.
В. МОЛІС,
інструктор Знаменського миського комсомолу.

СЛІДАМИ СТИХІЙНОГО РЕЙДУ

- ▲ Перекрити шлях браку на Кіровоградському цегельному заводі № 2!
- ▲ Цегла-спирець потрапляє в дробарку.
- ▲ Про умови праці або ж про відсутність таких.
- ▲ Де ж проникиве око «комсомольського прожектора»?

Вони ніколи не писали у свою комсомольську газету — хвалитись нічим було, а недоліки вважали лише власним, домашнім, так би мовити. І розправлялись з ними самотужки думали спершу. Та згодом змінили думку.

Отоді-то й виник цей іде не запалований рейд: дезінтеграторник Анатолій Мороз разом з друзями у вільну годину обійшли усі цехи цегельного заводу № 2, поцікавились, як йдуть справи. Враження виявились дуже невтішними.

Захаршена різними відходами, вкрита товстим шаром рудуватої пилюки територія пресового цеху. В кутку невипишено викидає хмари пилю старий дезінтегратор, який ось уже кілька років збирається віддати в ремонт.

Далі — дільниця пресів. Іх чотири, але один в усюму різніться від інших. Це той, де запроваджено пропозицію заводського раціоналізатора Михайла Гуци.

Цеглини прямо з-під преса потрапляють на спеціальній пристрій — рольганг, повертаються на якому, витрушують із отворів залишки глини. Тут же сам по собі відбувається контроль продукції — цеглини слабкі, з тріщинами, потрапивши на рольганг, розколюються і падають дотолу, не доходячи до люлькового конвейера, що веде до печі. Щоб оцінити всі переваги цього вдосконалення, треба простежити за роботою тих пресів, які працюють без нього. Тут і браку більше, і велика кількість відходів потрапляє на випал. Потім багато часу і зусиль доводиться витрачати на очищення печей.

Всього цього можна легко позбутися, застосувавши і тут рольганг. Але адміністрація заводу не наважується розпочати таку реконструкцію.

— Дуже великий обсяг робіт. А вже довелось б'яжнати фундамент, — пояс-

нює начальник цеху т. Золотарьов.

Блокний цех. Тут виробляють потрібну, нову продукцію — шлакоблоки. Невеличкий колектив цеху трудиться на совість, за що й удостоєний почесного звання комуністичного. Але ж умови праці далеко не сучасні: низький рівень механізації, відсутність душової, їдальні або ж буфету.

Тривожить робітників і те, як по-безгосподарськи поводяться з готовою продукцією. Цеглу-спирець складають на зберігання у складах з продривними дахами. В дощову погоду спирець намокає, а потім розвалюється на частини. Тому часто звідси його шлях не у піч, а в дробарку — на переробку.

Затрачені кошти, поглинуті резерви... З цим би повести боротьбу бойовим загонам «комсомольських прожекторів». Але на заводі й не чувають про них. Сірим і тихим життям живе ця малочисельна організація. Всього 12 комсомольців на заводі, хоч база росту велика. Нічого не зробив, щоб посилити роботу первинної організації секретар комітету комсомолу заводууправління Микола Кашперовський.

Отже запустіння на заводі створило молодих цегельників. І хоч їх рейд по заводі був просто виявом їх ініціативи, хоч не були вони офіційними посланцями своєї організації — все ж потрібно зважити на серйозні прогалини, запричічені ними.

Т. БОДНАР,
спецкор «Молодого комунарка».

ВИСТУП М. С. ХРУЩОВА ПО РАДІО І ТЕЛЕБАЧЕННЮ

25 травня Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР товариш М. С. Хрущов виступив по Московському радіо і телебаченню.

Виступ М. С. Хрущова був присвячений ідеям нового поїзду радянської партійно-урядової делегації в Народну Республіку Болгарію.

(ТАРС).

СЛОВО ПАРТІЇ

Найбільш активно включились в пропаганду матеріалів ХХІІ з'їзду партії і Програми КПРС рада і актив Васинського сільського клубу.

Члени сільської лекторської групи вже прочитали понад 40 лекцій і доповідей по матеріалах з'їзду. В клубі і на виробничих місцях проведено понад 60 бесід і голосних читок газетних матеріалів. Секретар парторганізації колгоспу П. Я. Оранський про-

читав цикл лекцій «Про історичне значення ХХІІ з'їзду КПРС», «Про моральний кодекс будівника комунізму» та інші.

Для більш повного і глибокого вивчення з'їздіських документів при клубі організовано політгурток. Рада Васинського сільського клубу провела вже багато тематичних вечорів по матеріалах ХХІІ з'їзду.

СЕМІНАР ІНСТРУКТОРІВ

До 50 комсомольських працівників — інструкторів райкомів ЛКСМУ та інструкторів при комсогсах територіальних виробничих колгоспно-радгоспних управлінь були учасниками чотиринденного семінару, проведеного обкомом ЛКСМУ.

Інструктори обговорили назрілі питання своєї повсякденної діяльності. По кожній темі, порушеній на семінарі, вони ділилися досвідом, висловлювали цікаві пропозиції. Зокрема, увагу було зосереджено на таких питаннях, як робота інструктора з молодими механізаторами по впровадженню прийомів комплексної механізації, організація соціалістичного змагання між молодими тваринниками, керівництво бригадними комсомольськими ор-

ганізаціями, робота і планування часу інструктора під час відрядження та інші теми.

З доповіддю «Про завдання комсомольської організації області в світлі рішень ХІХ з'їзду ЛКСМУ і ХІV з'їзду ВЛКСМ» перед учасниками семінару виступив перший секретар обкому ЛКСМУ О. Мальований. Про організаційне зміцнення комсомольських організацій в світлі рішень ХІV з'їзду ВЛКСМ та стиль і методи роботи інструктора говорив у своєму виступі секретар обкому ЛКСМУ О. Ткаченко.

Останній день роботи семінару його учасники провели у тракторній бригаді О. В. Гіталова, ознайомились з досвідом організації роботи механізаторів в період весняних польових робіт.

Виступає комсомольська АГІТКУЛЬТБРИГАДА

ДОНЕСТИ рішення ХХІІ з'їзду КПРС і березневого Пленуму ЦК КПРС до свідомості трудівників артільних ланів, розповісти про їх перші трудові успіхи засобами сатири і гумору, викривати ледарів, п'яниць, окаянствувачів — таке завдання поставили комсомольці нашої агіткульбригади. До складу агіткульбригади ввійшли працівники райкому комсомолу, районного Будинку культури, райбібліотеки, Будинку піонерів та інших установ райцентру, — всього 15 чоловік. Всі комсомольці.

Чимало довелось попрацювати над сценарієм виступу агіткульбригади директору Будинку культури Дмитру Тихоступу і солісту Григорію Мусенку. Багати матеріал з життя колгоспів району республіки ввійшли до сценарію.

Перший наш виступ відбувся у с. Рівному Рівнянського району, на огляді-конкурсі агіткульбригад області в квітні 1962 року. Ми ввійшли в п'яточку кращих і виступили в м. Кіровограді. Це були наші своєрідні свята. Тепер настали будні. Напружені трудові будні. Щодня — нові зустрічі, нові враження...

На ферму колгоспу ім. Енгельса ми приїхали, коли закінчувалось доіння корів. Секретар парторганізації колгоспу В. І. Лашкул допоміг зібрати людей. До місця виступу прибули тваринники із свиноферми і молочно-товарної ферми № 2. Лектор нашої бригади Григорій Мусенко розповів про поїздку М. С. Хрущова в Болгарію, про останні події внутрішнього і міжнародного життя. Тут же тваринники мали змогу переглянути виготовлену нами книжкову виставку, почитати свіжі газети.

Ведуча Раїса Войтюк оголошує: «Виступає комсомольська агіткульбригада». Веселі пісні, іскрометні танці, цікаві гуморески тва-

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
27 травня 1962 р., 2 стор.

ринники зустрічають бурхливими оплесками. Про передових людей колгоспу, району шанобливо розповідають культурміїці, вони нещадно висміюють ледарів.

— До побачення. До скорої зустрічі, — лине нам услід.

Радо зустрічали нас тваринники колгоспів імені Енгельса, імені Орджочікідзе, імені Куйбишева, імені Кірова, радгоспів «Устатніський», «Сагайдак», механізатори радгоспу «Інгільський» та колгоспу імені 40-річчя Жовтня, курсанти Інгільського училища механізації сільського господарства.

24 виступи зробила бригада за один місяць. Тепер ми працюємо над підготовкою нової програми.

В. БУРЛАЧЕНКО,
секретар Устатніського райкому комсомолу.

КОЛГОСПНИКИ Новоукраїнського району завжди з нетерпінням чекають приїзду агіткульбригади районного Будинку культури. І скрізь, куди вони приїздять, радість і веселощі ллються через край.

Культурміїці вже виступали перед колгоспниками артілей імені Леніна, ХХ з'їзду КПРС, «Дружба», «Україна», «Росія» та ін.

Великий і різноманітний репертуар виступів агіткульбригади — пісні, сатиричні куплети, вірші. Тепло приймають трудівники артільних ланів пісні у виконанні учениці Новоукраїнського ветеринарного технікуму Надії Запорожець. Зливою оплесків завжди супроводяться виступи Лідії Стрикаль і Володимира Вовкотруба, які майстерно виконують куплети про кукурудзу і горох.

На знімку: Лідія Стрикаль і Володимир Вовкотруб (на передньому плані).

Фото В. Ковпака.

кілька вечорів запитань і відповідей, усних журналів.

Але на цьому рада і актив закладу культури не заспокоїлися. Щоб донести рішення ХХІІ з'їзду нашої партії до кожного жителя села, ентузіасти вирішили

ДО КОЖНОГО ТРУДІВНИКА

проводити масові заходи на околицях села безпосередньо в будинках престарілих колгоспників, які з тих чи інших причин не можуть прийти ввечері в клуб послухати лекцію чи подивитися кінофільм. Тематичний вечір на тему: «Яка вона, людина комунізму?» домовились провести в громадянки Марії Лук'янівни Фролової. В її хаті ми навели належний порядок, оформили наочну агітацію. Кожному сусідові М. Л. Фролової надіслали запрошення.

О сьомій годині вечора почали сходитися люди. Прийшли й ті, хто ніколи раніше не відвідував клубу. Всі вони з великою увагою прослухали доповідь, яку зробила завідувача клубом В. Петренко. Потім зав'язалась невимушена розмова. Присутні розповідали про себе, говорили про людей-

ГОЛОВНЕ в ідеологічній роботі комсомолу — глибоке роз'яснення Програми КПРС, озброєння кожного молодого трудівника великим планом боротьби за перемогу комунізму, мобілізація всієї молоді на перетворення в життя рішень ХХІІ з'їзду партії. (З резолюції ХІV з'їзду ВЛКСМ).

НЕЗВИЧАЙНО НЕ ТІЛЬКИ ВИРОЩУВАТИ ХЛІБ

Трудівників артілі імені Леніна села Протопопівки (Олександрійський район). Це весна практичного перетворення в життя великої програми комуністичного будівництва. У відповідь на рішення березневого Пленуму ЦК КПРС колгоспники прагнуть вже в цьому році забезпечити круте піднесення виробництва всіх видів сільськогосподарських продуктів.

Але не забувають керівники артілі і, зокрема, його голова О. Т. Шульга та голова сільської Ради В. Ф. Ротман думки М. О. Посмітного, висловленої на ХХІІ з'їзді Комуністичної партії України про те, що будувати комунізм — це значить не тільки вирощувати хліб, не тільки ство-

ривати достаток продовольчих товарів, але й виховувати нову людину, працювати, освічену, культурну. Людину, яка буде жити за благородними принципами морального кодексу будівника комунізму. Вони спрямовують культурно-освітні заклади села на ширше розгортання масово-політичної роботи серед населення, всебічне роз'яснення історичних рішень ХХІІ з'їзду КПРС та березневого Пленуму ЦК КПРС.

Як же духовно зростають трудівники артілі? Для них регулярно читаються лекції на різні теми, проводяться усні журнали, вечори запитань і відповідей, вечори по професії і ін.

Щоб перевірити стан готовності колгоспу до весняної сівби, актив клубу (завідуюча Л. Перевалова) разом з правлінням колгоспу ще в лютому провів тематичний вечір «Перший післяз'їздіський весні—гідну зустріч!».

Діловими були виступи голови артілі т. Шульги, передового механізатора тов. Кашпуровського та бригадира першої виробничої бригади т. Овчаренка.

Нещодавно в клубі проведено вечір на тему: «Що ми повинні зробити, щоб в 1962 році виростити високий урожай кукурудзи?».

У зв'язку з тим, що в клубі немає кімнат для гурткової роботи, т. Перевалова внесла пропозицію обладнати кімнату передового досвіду в колгоспній конторі. Голова правління підтримав її. Кімната стала своєрідним центром пропаганди досвіду маяків сільськогосподарського виробництва.

Для обміну набутим досвідом в артілі відбувся обласний семінар завідуючих клубами та інструкторів-методистів районних Будинків культури. Всі культурарміїці були присутні на тематичному вечорі «Наш колгосп на шляху до комунізму». Гості висловили одну думку: було б дуже добре, якби кожний колгоспний керівник зрозумів ту істину, що господарські успіхи великою мірою залежать від зростання свідомості колгоспників, від їх культурного рівня. Тоді б усюди стежили і за будівництвом клубів, і за повсякденною допомогою в роботі сільських культурно-освітніх закладів.

Н. БАБІЧЕНКО,
методист обласного Будинку народної творчості.

Турботи Раїси Мартинової

Люди громадських ПРОФЕСІЙ

НЕДАВНО від свинарника на червоному штіі написано: «Товариші свинарники! Одержимо не менше як по 16 поросят від кожної свиноматки, з честю виконаємо взяті зобов'язання!» Щоранку, коли Раїса Мартинова поспішає на ферму, вона обов'язково знов і знов звертає увагу на цей заклик.

Ось уже шостий рік працює свинаркою Раїса. Про славі діла комсомолки знають не лише в рідному колгоспі імені Ватутіна, а й у всьому Новомиргородському районі. Її портрет — на районній Дошці пошани. За що ж така честь і шана молодій трудівниці? За те, що з чотирнадцяти років відає свої сили і вміння улюбленій професії тваринника, що примножує добро і славу артілі, що любить людей, вміє з ними працювати.

— Це наш громадський бібліотекар, — говорять про Раїсу тваринники. — Це вона прищепила всім нам любов до читання книг, газет і журналів.

Ще в 1958 році свинарки власними силами (правління їм пішло назустріч, подало допомогу) збудували біля свиноферми невеличку хатину. Тепер тут кімната відпочинку. Дівчата потурбувались про затішок: на вікнах — вазони з квітами, на стінах — плакати, заклики, на столі — новинки художньої і політичної літератури, свіжі газети і журнали.

— Про це потурбувалась Раїса, — каже свинар Дмитро Оберемок. — Вона у нас енергійна, справжній книголюб. І з людьми вміє працювати. Скажу про себе: раніше я майже нічого не читав, а тепер за порадою Раїси уже прочитав кілька цікавих книг.

Раїса встигає не лише добре працювати, сумлінно виконувати свої обов'язки. Вона слідує й за тим, щоб своєчасно, щодаки, обміняти у сільській бібліотеці книги, організує колективне читання новинок, обговорення нових творів літератури.

Якось Раїса Мартинова прийшла на ферму радісно схвильована.

— Знаєте що? Вчора я закінчила чи-

тати новий роман Дмитра Бедзика «Серце мого друга». Твір викликав у мене багато думок. Хай кожен із нас прочитає цю книгу, а потім обговоримо.

Пропозицію одностайно підтримали. Через деякий час свинарки обмінялися думками про твір. Їх захопив образ головного героя — комбайнера Гордія Байди, людини чесною, мужньою, але нещасливою в особистому житті.

Коллективно прочитали і книгу В. Усланова «Все починається з мрії...».

Невеликий, але дружний і злагожденний колектив, переважно молодь, працює на свинофермі.

Як тільки викроїться вільна година, Раїса бере свіжий номер газети і читає. А потім починається невимушена бесіда, тісно пов'язана з працею на фермі. Раїса Мартинова пікується і про впровадження передового досвіду. З цією метою вона систематично організує колективне читання виступів майстрів тваринництва в журналі «Свинаводство».

Коли ти справжній друг, то тебе неодмінно порадує успіх товариша по праці, а коли помітиш, що у нього щось не виходить, то обов'язково допоможеш. Така і Раїса Мартинова. Скільки цінних порад дала вона своїй подрузі Валентині Чистовій, яка також доглядає свиноматок і вирощує поросят. І тепер Валентина завжди з вдячністю згадує цю допомогу. Цікавить Раїсу і те, як трудяться свинарки Лідія Ткаченко та Марія Дорошенко. Адже дівчата взяли на удвох доглядати 600 голів свиней, відгодовують їх. Чи все їм ясно, може треба в чомусь допомогти?

Багато турбот у свинарки Раїси Мартинової.

І. РОМАНЕНКО.

Колгосп ім. Ватутіна
Новомиргородського району.

НАРЕЧЕНІЙ

На обіцяю вбрати в золоту
У суконь бархати рясні,
Ще буде все: фуфайка, чоботи,
Незручні, часом, і тісні.

І будуть десь гудки гундосити,
Мене гукаючи в імлі,
І буду я тобі приносити
Лише цілунки й мозолі.

На обіцяю з неба просині
Дістать зірки й вінки сплести.
Ще, може, у негоду осені
До щастя прийдеться брести.

Подумай — є ще час
розмислити
І не зв'язати долі з тим,
Хто з дому більше може
внести,
Ніж в дім зуміє принести.

А на мою перейдеш сторону, —
То будь готова знов і знов
У всім житті ділити порівну
І горе, й щастя, і любов.

Борис ЛАЛІМЕНКО,
учень групи тепловожників
Знам'янського запліничного
технічного училища.

СОНЦЕ

В очах людини сходять ранок
І ртуттю зблискують роса.
Сталевожильні велет-крани
Здіймають сонце в небеса.
Дроті співають урожаєм
В рукогостяканих міст і сіл.
І сонце щедрим короваєм
Ляга на небо, як на стіл.

м. Кіровоград. Володимир ЧАБАНЕНКО.

Його мета

Вчиться він на агронома.
— А для чого?
— Ну, відомо:
Щоб одержати... диплома.

ст. Плетеній Ташлик.

НАКЛЕПНИЦЯ У ПЕКЛІ

За наклепниця до пекла
Тільки вчора прибула,
А на чорта-Вельфула
Кілька наклепів звела!

В. СТЕПАНОВ.

Г А К

На всі, як кажуть, тис
педалі,
Я на штуки рахував
деталі.

м. Кіровоград.

І витис яорму з добрим
гаком,
Лиш гак той... виявився
браком.

В. СОКУРЕНКО.

ЇХ ВИХОВАВ КОМСОМОЛ

Дорогий мій лікарю!

РОБОЧИЙ день скінчився. Раїса Олександрівна зібрала в сумочку лікарські препарати і вийшла з поліклініки. Вітер кинув під ноги пожовклі листочки акації. Ще тепло, а все ж вересень. По той бік вулиці на штахетному тині велика реклама кличе: «Сьогодні в кінотеатрі «Кров людська — не водиця».

«Відпочити й піти в кіно» — в думці склала план й ступнула на тротуар. Але позаду почула розпачливий жіночий крик:

— Доктор, доктор, заждіть!
Раїса Олександрівна рвучко повернулася.
— Ой, доктор, дитина змерла! Ой, рятуйте!..
— Тихо! — пошеники наказала лікар, взяла маленьку ручку дитини. Пульсу нема. Але тільце ще тепле. Раїса Олександрівна вихопила дитину з рук матері, побігла вниз до грелі. За грелкою на пагорбі лікарня. Хоч би швидше, хоч би встигнути...

У вестибюлі на ходу кинули медсестри:
— Кисень!
Вона й дорогою робила штучне дихання, а тут, на столі, посилила його. Однак життя не з'являлось. Підійшов лікар-консультант з Кіровограда, похитав головою:

— Мабуть, уже пізно.

Раїса Олександрівна аж відсахнулася від цих слів, піт виступив на чолі. Але продовжувала тормошити хлопчика. І він повільно повернувся губами.

— Живий, живий! Ти будеш жити!

Радість передчасна. Кисень не допомагає, хлопчик знову перестав дихати. Ще й штучне дихання... Маленьке тільце то оживає, то замирає...

Важко встановити діагноз: прослукування говорило про двостороннє гостре зацалення легень, а мати твердить, що дитина вранці була здоровінька.

Як би там не було, а хлопчика треба вирвати з пазурів смерті. В інституті вчили при подібних випадках робити індукацію — через рот вводили трубку і через неї кисень. Але там діти були старші, а цьому лише півтора місяця.

Раїса не відходила від хлопчика увесь день, вечір, ніч. Їй пропонували піти хоч на півгодини в ординаторську присісти.

— Ні, ні, і не говоріть... Ви бачите, який він важкий. Раїса Олександрівна підійшла до відкритого вікна. Купол неба рясно розмірежили зорі, а з степу доносилися п'янки пахощі ранньої осені. Схилилась на підвіконня, стиснула голову руками. Вона важка, як камінь. Скільки дримала — не знає. Підвелась.

Ще не відійшла ніч, і не прийшов ранок. Але новий день бринів десь на сході. Маленький Миша зустрічав цей день дрібненьким хрипом застуджених легень. Він мусив жити...

ОДНОГО березневого ранку в кабінет дитячого лікаря ввійшла жінка з хлопчиком на руках.

— Здрастуйте. Узнаєте?
Раїса Олександрівна високо підняла над собою маляка.

— Так оце ти такий, неподатливий, привередливий!

— Ні, Раїсо Олександрівно, він смирний, вже спивається ходити.

— Молодець, Мишко, рости здоровий.
Розмову перервав телефонний зв'язок Раїса Олександрівна підняла трубку. На другому кінці провода чувся схвильований, благальний голос:

— Я Філіповська, з селяща Побузьке.
— Слухаю Вас, Катеринно Порфирівно. Що трапилось?

— У нас нову лікарню відкрили. Перші дві породиллі і... нещастя — немозлята хворі. Прошу приїхати. Дуже прошу! За вами машина швидко допомоги вийшла.

— Швидко допомога у таке бездоріжжя! Чи ж доїде?
А втім, Раїса Олександрівна була готова їхати хоч в цю ж мить. Там, за 30 кілометрів від райцентру, двом крихітним тільцям, можливо ще безіменним, загрожує смерть. Катерина Порфирівна — досвідчений лікар, не стала б даремно турбувати.

Через годину до поліклініки підїхав всодихід. Лише за Голованівською Раїса Олександрівна спохватилася, що нічого не взяла з собою їсти. Чоло тільки не трапляється в дорозі! Але було вже пізно. Мотор натужувався зі всіх сил, а розгрізлий прейдер ніби тримав його цупкими кліщами.

Раптом всодихід почав сповзати в глибокий кювет. Задній хід. Пізно. Ні сюди, ні туди. А ніч спускається на землю, туманна березнева ніч. В степу ні душі.

— Що будемо робити? — запитала Жасіна.
— Чекай ранку.
— Ви не смієте цього говорити. Там діти!

— Знаю. Попробую...
Похолодало. На поверхні ґрунту утворилася тоненька льодова плівка. Це ще більше псувало справу. Аж перед ранком всодихід підїхав до лікарні. Коли Раїса Олександрівна ввійшла у вестибюль, Катерина Порфирівна сплеснула в долоні.

— Раїсо, на Вас лица нема.
Справді, вона була бліда, стомлена. Але не це її бентежило.

— Як діти? Покажіть.
Три дні провела Раїса Олександрівна в новій лікарні, три безсонних дні і ночі. Але як легко на серці — діти в повній безпеці. Можна з чистим серцем повертатись в райцентр.

ДУЖЕ коротка біографія молодого лікаря-педіатра Голованівської районної лікарні Раїси Олександрівни Халіної. В 1960 році закінчила Дніпропетровський медичний інститут, в серпні того ж року прибула в Голованівськ. Але найбільш яскравим рисом в її біографії є відгуки матерів. Лікар заслужила в громадськості району широке визнання, як людина великого серця й палкої любові до своєї професії.

В школі створено батьківський університет. Раїса Олександрівна йде туди читати лекції з медичних знань. Вона член редколегії радіогазети і часто звучить її голос по радіостанції району. А скільки доводиться робити такого, що «по штату не полегшено». Районному педіатру не обов'язково приймати в дитячій консультації, йти на виклики, вести стаціонар, палату новонароджених дітей. Але Раїса Олександрівна щодня йде в дитячу консультацію, йде по виклику до хворої дитини, без її уваги не пройде жодне новонароджене немовля. Вона й не уявляє, як можна людині відмовити.

Такою її виховав комсомол, він — її рідний дім. Вона бере активну участь в роботі комсомольського комітету лікарні, обрана членом райкому ЛКСМУ. Комсомол її дав путівку в жінську партію. На партійний зборх першою була прочитана рекомендація райкому комсомолу, в якій говорилось: «Р. О. Халіна достойна бути комуністом».

Андрій КАСУРКІН.

Селище Голованівське.

УЧАСНИКИ художньої самодіяльності Новоукраїнського будуправління «Цукроспецбуду» Е. Майдоренко, Л. Іщенко, Л. Кудря, І. Чабан, В. Луцьова, читає нашої газети з с. Спирневе Голованівського району В. Винниченко та багато інших звернулися до редакції з проханням опублікувати пісню «Хотят ли русские войны».

Охоче задовольняємо це прохання.

Слова Е. Есфиренко
Музыка Э. Колмановского

Хотят ли русские войны

В СЕРЖАНТІ ТАМБЕ
1. ХО-ТЯТ ЛИ РУС-СКИ-Е ВОЙ-НЫ!

СПРОСИТЕ ВИ У ТИШИНЫ: НАД ШИ-РОЮ
ПА-ШЕЮ ПО-ЛЕЙ, И У БЕ-РЕЗ И ТО-ПО

ЛЕЙ. СПРОСИТЕ ЯВИ У ТЕХ СОЛ-ДАТ,
ЧТО ПОД БЕ-РЕ-ЗАМИ ЛЕ-

ЖАТ, И ВАМ ОТ-ВЕ-ТЯТ ИХ СО-БЫ,
ХО-ТЯТ ЛИ РУС-СКИ-Е, ХО-ТЯТ ЛИ

РУС-СКИ-Е, ХО-ТЯТ ЛИ РУС-СКИ-Е ВОЙ-НЫ!

2 НЕ ТРАДНО // 3 ДА МЫ У

Хотят ли русские войны— Спросите тех, кто воевал,
Спросите вы у тишины Кто вас на Эльбе обнимал
Над ширью пашен и полей, (Мы этой памяти верны),
И у берез, и тополей. Хотят ли русские,
Спросите вы у тех солдат, Хотят ли русские,
Что под березами лежат, Хотят ли русские войны,
И вам ответят их сыны, Да, мы умеем воевать,
Хотят ли русские, Но не хотим, чтобы опять
Хотят ли русские, Солдаты падали в бою
Хотят ли русские, На землю горькую свою.
Хотят ли русские, Спросите вы у матерей,
Не только за свою страну, Спросите у жены моей,
Они погибли в ту войну, И вы тогда понять должны,
А чтобы люди всей земли Хотят ли русские,
Спокойно ночью спать могли. Хотят ли русские войны.

В ДОБРЫЙ ЧАС

В добрый час і на вішому слові
Зачинатися пісні дано,
Бо вирують думки, наче повінь,
Бо любов виграє, як вино,
Бо труди, наче крила орлині,
Заплітаються в долю мою,
Бо в любові своїй пізнаю
Все, чим жита судилось людині:
Руки матерів з шовку і криці,
Що вколосив не раз до стерні,
І дитинства далекий жар-птиці,
Що не зловляється вдруге мені;
І жагу молодечого кроку,
І шукань крутойдучі путі,
І велику любов карооку,
Що не зраджена нікоу в житті;
І весні солов'їні акорди
(Ех, слова б написати до них!),
І дніпровські натруджені води,
І хлібами прогнуті лани;
І народ, що красою починаю,
Всім народам поради дає,
І життя-невгомонія мое,
Що вростає в життя Батьківщина.
В добрий час і на вішому слові
Зачинатися пісні дано,
Бо вирують думки, наче повінь,
Бо любов виграє, як вино.

Леонід НАРОДОВИЙ.

ВІДПОВІВ

Левко читає пишном казку, Левко мерщій скопився
Левко у класі, мов чужий: й гучно

— Ану, Левку, візьми У класі випалив умить:
указку — Хіба її не знають учні?—

І Лену учням покажи!— На першій парті он сидить
Олександр ШКАБОЙ.

«МОЛОДИЯ КОМУНАР» 27 травня 1962 р., 3 стор.

ТРЕТЯ ТЕАТРАЛЬНА ВЕСНА

В ЧОРА закінчилася третя обласна театральна весна. Протягом двадцяти днів кращі драматичні колективи Кіровоградщини виступали на сцені Палацу культури імені Жовтня, весь цей час в залі не можна було знайти жодного вільного місця. Ще не підведені остаточні підсумки огляду, члени журі обговорюють кандидатури на перші місця, але вже зараз можна сказати, що вистави «Тиха українська ніч» (Долінський районний Будинок культури), «Таня» (Кіровоградський гарнізонний офіцерський клуб), «Остання зупинка» (Палац культури ім. Жовтня), «Однокурсники» (Клуб ім. Калініна) стали значною подією в театральному житті області.

ЗАМІСТЬ РЕЦЕНЗІЇ

нього ефекту і зовсім не відображені внутрішні конфлікти дійових осіб. Навмис-

но виш'ячені негативні персонажі, подаються в першому плані, а позитивні якось затішовані і невидимі.

В колективі Дмитровського Будинку культури — люди різних професій. Тут шахтарі, електромонтери, ескаваторники, бібліотекарі. Серед них є, безумовно, люди обдаровані, яким безмежно дороге драматичне мистецтво. Вони люблять його і віддають йому кращі пориви своєї душі. Це — В. Софро, Г. Качанова, Н. Завгороднева, В. Панюта. З такими людьми можна добитися значно більших успіхів, де що перебудувавши роботу, приділяючи більше уваги внутрішній і зовнішній культурі спектаклю.

Мені здається, що місто мало допомагає самодіяльним колективам. А перед театральною весною, такою великою культурною подією, потрібно було втрутитися і надати дійову допомогу, яка б полягала в перегляді спектаклів, що йдуть на обласний огляд драматичних колективів. Втручання досвідчених режисерів, їх корективи зробили б театральну весну більш яскравою і цікавою.

В. ВОЛОДИМИРОВ.

„На граві життя і смерті“

СТОКГОЛЬМ, 25. (ТАРС). Політ американського космонавта Карпентера — це космічна драма на грані між життям і смертю, лише шведська газета «Стокгольм-тіднінген». Організація польоту була далекою від досконалості. Виявилось багато технічних помилок, а спуск на море за 200 кілометрів від наміченого місця ледве не коштував космонавтові життя. Газети підкреслюють особисту мужність американського космонавта.

П'ятий з'їзд ДТСААФ закінчив роботу

25 травня V всесоюзний з'їзд ДТСААФ закінчив свою роботу. На заключному засіданні делегати прийняли резолюцію на звіт Центрального комітету Всесоюзного Добровільного товариства сприяння армії, авіації і флоту.

Потім було обрано керівні органи — Центрального комітету і Центральної ревізійної комісії ДТСААФ СРСР.

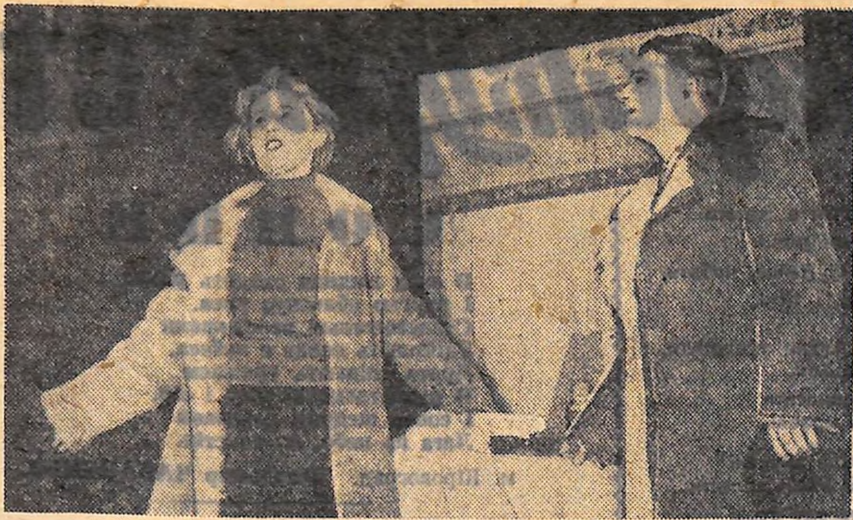
Прийнято зміни в статуті масової патріотичної організації країни.

З великим піднесенням

делегати з'їзду прийняли вітальний лист Центральному Комітетові Комуністичної партії Радянського Союзу.

Відбувся пленум новообраного ЦК ДТСААФ, на якому головою ЦК товариства обрано двічі Героя Радянського Союзу генерала армії Д. Д. Лелюшенка. Його заступниками обрано — генерал-лейтенанта С. С. Шатілова і А. Н. Скворцова.

(ТАРС).

Фінальна сцена з вистави. Таня — С. САВЧЕНКО, Ігнатів — В. ГЕЛЬНЕР.

„ТАНЯ“

НА ТРЕТІЙ театральній весні молодий, талановитий драматичний колектив гарнізонного офіцерського клубу показав драму О. Арбузова «Таня». Цей хвилюючий спектакль свідчить про те, що самодіяльні міцці вміють працювати творчо, що їм по плечу складні твори.

Тридцять років «Таня» О. Арбузова не сходять з сцен радянських театрів, перейшла кордони, хвилює своєю долею мільйони глядачів, живе в їх серцях. Талановитий драматург дав безсмертя своїй героїні, а вона — творцю.

Сюжетна лінія драми нескладна: Таня безмежно щаслива зі своїм чоловіком Германом. Вона його без міри кохає, заради свого егоїстичного почуття залишила інститут, замкнулася в своєму вигаданому міщанському гнізду, відреклася від друзів, відгородилася від великого життя, що вирує навколо. Таня перетворилася в егоїстичну ляльку, перестала існувати як людина, а стала неповноцінним доповненням до чоловіка. Саме в цьому вона вбачає своє покликання, велике щастя, місце в житті. Та варто з'явитися в квартирі Германа начальнику присіка Марії Шамановій, як вся люзія щасливої сім'ї розлітається, наче пух із кульбаби.

Марія — зріла людина, вона пройшла крізь дим громадянської війни, мужня, вольова натура, знатний спеціаліст.

Германа приваблюють ці високі якості Марії. Він закохується. На святковому вечорі Герман освідчується Марії в коханні. Випадковим свідком цієї розмови стає Таня. Вона не може простити зради Германа — іде від нього.

Автор проводить свою героїню через вир життя. Примушує Таню боротися з дійсністю і з самою собою. І молода жінка крок за кроком мужніє в цій боротьбі. Вона повертається в медінститут, стає лікарем, витримує складний іспит на зрілість. Таня знаходить щастя і в особистому житті.

Успіх вистави «Таня», перш за все, в тому, що образ героїні знайшов гідне втілення у талановитому виконавці С. Савченку. Таня-Савченко починає виставу щасливою, сяючою, безтурботною, безмежно закоханою. Її очі поділяють радість, горять радістю. Вона вся в Германі, і живе тільки для нього. Іншої мети нема. Савченко захиляється від щастя, вона щира, ласкава, любляча. С. Савченко зрозуміла образ Тані, відчула її трагедію і зуміла схильовано донести до глядача найтонші нюанси внутрішнього стану своєї героїні, її переживання, глибокий психологізм.

Кульмінаційна сцена — смерть Ірички — звучить у Тані-Савченко зворушливо, емоційно, виразно, на високому накалі людських почуттів.

Образ Германа у виконавці А. Пономаренка не дістав такого яскравого втілення. Перш за все, не точно знайдено його відношення до Тані в першій дії. Герман повинен ставитися по-благочинно до створення «плямкового будничка». Герману імпонує подібна поведінка Тані. Він про Таню не турбується як про людину у великому розумінні цього слова, а відноситься до неї, як до іграшки, як до ляльки. А у виставі Герман-Пономаренко ставиться до Тані, скоріше, байдуже, неуважно. Це викликає заперечення, бо байдужість відразу б насторожила Таню.

А втім це зауваження в більшій мірі стосується до трактовки сцени режисером, ніж до виконавця. В цілому ж А. Пономаренко створює прийнятний, правдивий образ. Здібний amator органічно живе в запропонованих автором

обставинах, темпераментно проводить діалоги. Хороше враження залишає сцена освідчення в коханні Германа — Марії. Очевидно, боячись, щоб Герман не прозвучав, як негативний образ, А. Пономаренко почав інколи пом'якшувати інтонації. Цього не слід робити, бо з'являється небажана солодкуватість образу.

Цікавий, переконливий образ Марії Шаманової створила Б. Ельберт. Її Марія красива і зовнішньо і внутрішньо. Вона вольова, мужня, впевнена жінка, розумна, горда. Її почуття велике й сильне. Марія-Ельберт достойна суперниці Тані-Савченко. Хотілося б тільки порадити Б. Ельберт знайти більше голосових нюансів.

Приємна своєю безпосередністю і щирістю Дуся у виконавці Р. Омельченко. Правда вона у драматичних сценах.

Образ Ігнатова В. Гельнер трактує, як людину великої душі. Віриш, що він пройшов громадянську війну, що за спиною у нього великий життєвий стаж. Серйозна, м'яка, поетична натура. Дуже добре втілення знайшов у виконавці В. Гельнера цей складний образ комуніста, який своєю присутністю, своїм словом допомагає прозрівати людям, ставати кращими, любити життя. Тому так переконливо, тепло, душевно звучать сцени Ігнатова з Танею. І все ж прикро, що інколи до цієї поетичності, теплоти, простоти підкрадається слащавість. Треба позбавитися її.

Органічна Л. Серєда в ролі бабусі. Душевна, м'яка трудівниця, яка зазнала великого горя в особистому житті, чужина до чужого горя. Прекрасний образ бабусі створила Л. Серєда.

Чарівний Міхей у виконавці А. Вербицького. Це розумна, цікава людина, чуйний товариш, хороший геолог. Г. Коган вдало розкрив характер Васіна, його «командирівочну» неспокійну душу. Він скрізь їздить, все хоче знати.

Приємна пара закоханих у виконавці Н. Зубченко і В. Баранцева. В епізодичній ролі хазяйки О. Іванова створила переконливий образ російської жінки-трудівниці, яка живе турботами про інших.

Хочеться зробити деякі побажання колективу: перш за все підняти музичну частину спектаклю, добитися більш напруженого ритму, в драматичних сценах довести події до більш високого емоційного накалу. Доробити масову сцену.

Недивлячись на ці незначні зауваження, спектакль вийшов цікавий, глибоко психологічний, хвилюючий. У цьому велика заслуга режисера М. Барського, який зумів створити хорошу поетичну виставу, міцний ансамбль та галерею яскравих образів.

Будемо сподіватися, що колектив ще порадить глядачів багатьма новими цікавими роботами.

К. ПАРКОМЬОВ, артист обласного театру ім. М. Л. Кропивницького, член журі огляду.

Своєвільна ХРОНІКА

Влучні постріли кіровоградців

В КІЄВІ відбувся змагання на першість центральної ради товариства «Колгоспник» із стендової стрільби. В них взяли участь робітники Кіровоградського заводу «Сільгоспдеталь» майстер спорту Іван Вільний, а також його син Валерій — учень сьомого класу школи № 23 та першорозрядник Микола Маковей.

У стрільбі з місця і на круглому стенді І. Вільний зайняв друге місце і підтвердив норму майстра спорту. М. Маковей був третім у стрільбі з місця. Лише одного очка йому не вистачило до норми майстра.

Валерій продемонстрував повну перевагу над своїми юніми суперниками з інших областей. Він став переможцем в обох виправах.

Усі троє кіровоградських спортсменів захищають честь свого товариства на міжомовній першості України.

ГІРШЕ, НІЖ ТОРІК

БОРЩИ класичного стилю в Кіровоградщині на традиційній матчовій зустрічі сільських спортсменів шести областей України зайняли лише четверте місце. В усі попередні роки вони були переможцями. Сталося це в основному тому, що в команді кіровоградців не було представників двох вагомих категорій.

Спортсмени ж виступили непогано. Так, майстер спорту з Новоукраїнки Федір Бондур і олександрівський першорозрядник Володимир Трофименко зайняли перші місця. Першорозрядник з Новоукраїнки Альберт Мосол, який на недавніх републиканських змаганнях виграв перше місце в бобринчанині Івані Леонів (також спортсмен першого розряду) був третім у своїй ваговій категорії.

П. РОМАНОВСЬКИЙ.

Редактор **П. МАРЧЕНКО.**

КІНОТЕАТР «МИР». Для дітей. «Чиндіно». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 20 хв., 1 год. 10 хв. та о 3 год. дня. «День, коли минає 30 років». Початок о 4 год. 50 хв., 7 год. та о 9 год. вечора.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». «Мати-Індія». Початок (перша серія) о 1 год. 20 хв., 5 год. дня, та о 8 год. 20 хв. вечора. (Друга серія). Початок о 3 год. 20 хв. дня, 6 год. 40 хв. та о 10 год. вечора. Для дітей. «Ріжик». Початок о 9 год. 40 хв. ранку та об 11 год. 30 хв. дня. На літньому майданчику. «Мати-Індія». Початок (першої серії) о 9 год. вечора. (Друга серія) о 10 год. 40 хв. вечора.

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «713-й просить посадку». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 15 хв., 1 год., 2 год., 45 хв. та 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 15 хв., 8 год. та о 9 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику — о 9 год. вечора.

ОГОЛОШЕННЯ

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 2 (будівельне училище)

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

Училище ГОТУЄ: штукатурів, мулярів, теслярів, малярів, столярів.

СТРОК НАВЧАННЯ — ДВА РОКИ.

Учні забезпечуються безплатним обмундируванням та харчуванням.

Приймаються юнаки та дівчата 1946—1947 років народження.

ГУРТОЖИТКОМ УЧНІ НЕ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬСЯ.

Вступаючи до училища повинні подати такі документи:

заяву, автобіографію, паспорт, свідоцтво про народження, 4 фотокартки, свідоцтво про закінчення 9 класів та характеристику з школи.

ДОКУМЕНТИ ПРИЙМАЮТЬСЯ ДО 1 СЕРПНЯ 1962 РОКУ.

ПОЧАТОК НАВЧАННЯ — 1 ВЕРЕСНЯ 1962 РОКУ.

Адреса училища: м. Кіровоград вул. Декабристів, 3.

ДИРЕКЦІЯ.

Пишіть!

м. Кіровоград, вул. Лумачарського, 36.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Дзвоніть!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-11, відділів — 50-24.

БК 00198.

Заходьте!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Зам. № 3406.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.